

## Bunatatea creștină (Milostenia) (31.1.2021)

Auzim adesea în Sfânta Liturgie și în alte Slujbe Sfinte ale Bisericii rugăciuni și rugăminți înaintea lui Dumnezeu care sunt legate de milă, cum ar fi: *Ai milă de noi, O, Doamne, după marea ta milă...*; *" Pentru tine, Doamne, ești milostiv și iubești omenirea... "*; *"Prin mila, compasiunea și dragostea pentru omul Fiul Tău..."* Acestea și multe alte expresii similare sunt auzite în mod repetat în credința noastră comună, apelând la Dumnezeul milostiv.

Acest adevăr al milei lui Dumnezeu este revelat în Biblie, unde se aude frecvent că *"Dumnezeu bogat fiind în milă"* (Efeseni 2:4); *Domnul este îndelung-răbdător și mult-milostiv* (Psalmul 102[103]:8). Și, după cum scrie apostolul Petru, *Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după mila Sa..., ne-a născut din nou spre nădejde vie... spre mîntenire nestrăcioasă și neîntinată și nevastăjita pastrată în ceruri pentru voi"* (1 Petru 1:3-4). Deci ne amintim de mila și compasiunea pe care Dumnezeu ne-a arătat-o în viețile noastre și avem încredere cu îndrăzneală în El, aducând înaintea Lui toate problemele și nevoile noastre ca o singură Biserică. Domnul primește acest lucru și răspunde conform Înțelepciunii și Iubirii Sale Supreme.

Dar Domnul vrea, de asemenea, ca noi să devenim ca El, și astfel să arătăm milă altora, devenind milostivi. De aceea, în Fericiri, Iisus spune: *"Fericiti cei milostivi, ca aceea se vor milui"* (Matei 5:7). Iar Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă: *"Ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blandete, cu îndelung-răbdare"* (Coloseni 3:12). Trebuie să avem dragoste sinceră pentru alți oameni și o compasiune autentică, ca cea pe care Iisus a arătat-o mulțimilor flămânde care au postit să-L audă: *Si sa-i slobozesc flamanzi nu voiesc, ca sa nu se istoveasca pe drum* (Matei 15:32), așa le-a spus ucenicilor Săi, iar rezultatul iubirii Sale a fost marele miracol al pâinilor, hrănind mii de oameni. Sfinții Evangheliști scriu adesea despre această milă a lui Iisus: *"Când Iisus a ieșit, a văzut multime mare și I S-a facut mila de ei și a vindecat pe bolnavii lor."* (Matei 14:14). Când Domnul a văzut o văduvă care își îngropa copilul, El a fost milostiv și i-a spus: *"Nuplânge"*. El a înviat apoi copilul (vezi Luca 7:13-15).

Desigur, nu avem puterea lui Dumnezeu-om Iisus de a face miracole pentru a fi plini de compasiune, dar asta nu înseamnă că nu avem nimic de oferit. Ceea ce este important este calitatea milostivirii noastre, prin care dăruim cu dragoste din toată inima noastră. Să ne amintim de biata văduvă lăudată de Domnul, când ea a oferit cei doi bani templului din Ierusalim (vezi Marcu 12:42). Iată un alt exemplu: Era un cerșetor pe marginea drumului în timpul iernii, cu mâna întinsă pentru pomană. Un trecător îl vede, și pentru că nu avea bani să-i dea, sufletul îl durea. Omul a apucat spontan mâna înghețată a cerșetorului și cu ambele mâini, strângând-o și a spus: *Dragul meu om, nu am nimic să-ți dau în acest moment, dar mă voi ruga pentru tine ca Dumnezeu să te ajute.* Cerșetorul a răspuns: *Mulțumesc, pentru că mâna ta mi-a încălzit inima!* Când există compasiune în inimile noastre, ea se manifestă în cele mai simple moduri și binecuvântările vin.

Sfântul Apostol Pavel subliniază că, dacă avem această dorință de a-i ajuta pe alții, atunci lucrările noastre caritabile au valoare: *"Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu parere de rău, sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe cel care da cu voie bună"* (2 Corinteni 9:7). Acest moment special trebuie subliniat, deoarece starea de spirit a inimii este ceea ce contează, nu oferta reală în sine. Este un lucru trist să dai cu tristețe, pentru că în loc să

beneficieze sufletul, acest act lipsit de iubire dăunează de fapt sufletului, pentru că accentul este pus pe lucrurile materiale la care renunță.

În cele din urmă, să ne amintim porunca cheie a Domnului nostru Iisus Hristos cu privire la această problemă, pe care o știm cu toții, dar o uitați de multe ori: "*Când faci milostenie, nu trambita înaintea ta , ... ca sa fie slaviti de oameni*" (Matei 6:1-2). În cazul în care pomana și ofertele de ajutor sunt făcute pentru aparențe exterioare, vă asigur că lauda sau onoarea pe care le primiți de la alte persoane este tot ce veți primi. Altfel nu veți avea plata de la Tatăl vostru din ceruri (vezi Matei 6:1-2).

Dragii mei frați și dragile mele surori, când păstrăm mila și bunătate (Coloseni 3:12) în inimile noastre, așa ne îndeamnă Sfântul Apostol, și oferim ajutorul și sprijinul nostru tuturor celor aflați în nevoie, acționăm în cel mai bun mod pentru a primi mila și binecuvântările bogate pe care Ni le oferă Dumnezeu, privind la El cât de mult putem din punct de vedere uman.

Sfântul Ioan Gura de Aur, comentând cuvintele Îngerului către Centurionul Corneliu din Cezareea. "*Corneliu, rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu*" (Faptele Sfinților Apostolilor 10:4), spune el, și cu aceasta să ne încheiem: "*Milostenia este aripa de rugăciune. Dacă nu faci rugăciunea o aripă, nu zboară. Când sufletul tău zboară, se înalță la cer*" (PG 48, 1060).

***Milostenia urcă omul la cer.***